

Vol expressie schilderen, zonder compromis

Met haar werk treedt Miranda Dijkstra (28) in de voetsporen van Appel en Corneille. In 2011 ontving de beeldend kunstenaar uit Koudum twee keer een stipendium voor haar expressieve schilderwerk.

Kunstenaar

Gerbrich van der Meer

Miranda Dijkstra uit Koudum zit - vaste prik - op woensdag in haar kleine atelier dat uitzicht biedt op de straat. Zo nu en dan rijdt een auto voorbij. Ik heb je gezien en sterkte met je werk!, wordt er dan getoeterd waarna er een duim omhoog gaat. Heerlijk vindt ze dat. Dat kortstondige contact met de buitenwereld, terwijl ze tegelijkertijd in haar eigen ruimte haar kunstzinnige dingen kan doen.

Die kamer heeft ze te danken aan twee stipendia die ze vijf jaar geleden uitgereikt kreeg bij Special Award. Deze wedstrijd wordt georganiseerd door Special Arts, een stichting die zich richt op kunst en handicap en een keer in de vier jaar cultuurprijzen uitreikt aan veelbelovende kunstenaars van 18 tot 35 jaar oud met een beperking.

Terwijl Dijkstra op maandag en dinsdag inpakwerk verricht op het Arbeidscentrum in Sneek, is ze al jaren op donderdag en vrijdag in het schilderatelier van Talent dagbesteding Bascule uit Sneek te vinden.

De leiding had drie schilderwerken van haar ingestuurd bij Special Arts. Uiteindelijk kreeg Dijkstra een gedeelde eerste prijs van de jury voor haar werk *De politie*. Voor *It famke mei de poppe by de fûgels* kreeg ze zelfs de publieksprijs. Met een stipendium van 3500 en één van 1000 euro op zak, kreeg ze nu alle kans om zich te verdiepen in de beeldende kunst.

Mona Lisa

Al jaren wilde Dijkstra dolgraag de *Mona Lisa* zien, dus werd er als eerste een reis naar Parijs geboekt. Toen ze het beeldend werk van Leonardo da Vinci zag, viel ze bijna van haar stoel. „Ik tocht: is er net grutter? It like wol in postsegel, sa lyts.” Ook werd er geld vrij gemaakt om thuis een atelier in te richten met alle attributen die een beeldend kunstenaar nodig heeft. „Ik neam it wolris myn wenkeamer”, lacht ze goedgemutst. „Gewoan, omdat it hjir sá leuk is. Hjir haw ik alle rêst om my hinne en kin ik my goed konsintrearje. En ik kin my mei alle potten ferve, ecoline en inkt om my

hinne lekker útleve op it skilderjen.” Op woensdag, haar vrije dag, glijpt ze 's ochtends vroeg in haar pyjama vaak direct het atelier binnen. „Ik kin dan hast net wachtsje, sa 'n sin haw ik oan 'e dei.” Op deze dag kan ze immers eindelijk haar opgebouwde ideeën kwijt in schetsen die ze spontaan of via internet verzamelde.

Ze kan lekker schilderen of rondneuzen in kunstboeken om inspiratie op te doen. Schilderwerken kunnen haar soms zo beroeren. „Dan is it echt fan pff, sá moai! Ik kin der dan wol emosjoneel fan reitsje. Sa rekket dat skilderij dan myn gevoel.” In het atelier vliegt de tijd. „Moatsto net ite?”, hear ik dan nei in skoft. Sá bin ik oan 'e gong.”

De stipendia gaven Dijkstra ook de gelegenheid om lessen te volgen bij onder anderen Fransje Versloot, Greetje Feenstra, Wiggele Engelsma, Herma Bovenkerk en Frans

Berkhout. Berkhout komt trouwens nog geregeld langs. Dat is voor beiden een feestje. „Wy hawwe in hiele soad wille.” Tegelijkertijd kan hij net dat stukje stimulans geven dat ze zo nu en dan nodig heeft.

Want dat is misschien wel het belangrijkste dat ze van deze kunstenaars heeft geleerd „Earst haw ik se nedich om op gong te kommen. Mar dan kinne se ek wol nei hûs ta gean”, lacht ze.

Natuurlijk inspireerden de kunstenaars haar door het onderwijzen van verschillende technieken als het schilderen met zand, het werken met roller en spatel of grove kwasten. Maar uiteindelijk bleef ze toch haar eigen stijl trouw waarin felle, verzadigde kleuren, uitgesproken vormen en een stevige lijnvoering de boventoon voeren. Want eenmaal op stoom, is Dijkstra vaak niet meer te houden.

Met schijnbaar gemak schildert de beeldend kunstenaar compromisloos haar spontane en directe expressieve schilderwerken. Zoals het werk *Carnaval*. „It byld en it ferhaal ûntstiet yn myn holle. Ik wit net hoe't dat giet, mar ik bin sels hiel fleurich. Dan ûntstiet yn 'e holle in fleurich gesicht. Ja, en dan moat dy op it papier.”

Het meest ingenomen is ze met het schilderij waarin een tijger en leeuw de hoofdrol spelen. Dat schil-

derij is geïnspireerd op het bericht over het optreedverbod voor wilde dieren in het circus. Dijkstra had er gemengde gevoelens over. Om zowel dier als mens te plezieren was haar voorstel om de beesten een groot leefgebied te geven binnen het circus. „Mar ús mem fûn dat dochs net in goed idee.”

Toen besloot ze dat het het beste

Dan is it echt fan pff, sá moai! Ik kin der dan wol emosjoneel fan reitsje

was dat de dieren lekker de ruimte kregen in het wild of in de dieren-tuin. „Dat fûn ús mem in geweldich idee.” En zo ontstond dat beeld van die tijger die de lens in staart met een vergenoegde leeuw achter zich. „Dy lytse poeskes binne lytse tigerwelpkes en foar de gesellichheid

haw ik in aapke en twa fûgels der by ôfbylde.”

Dijkstra is van de gezelligheid in haar beelden. Terwijl Corneille vogels, vissen en sprookjeswezens spontaan rond laat vliegen in een imaginaire ruimte, schildert Dijkstra vogels omdat ze zo van hun gefluit houdt en ze zo mooi vindt. In vrolijke kleuren komen ze vaak op het doek, en soms met uitbundige staarten. Ook verdrietige momenten legt ze vast. Zoals twee jaar geleden toen een dorpsgenoot ernstig ziek was. „Ik haw doe in skilderij foar him makke mei in ko, loft, wetter, flachjes en sinne. Want hy hâlde fan de natuer, fan bisten, fan it doarpsfeest en fan farre, dêrom steane der boatsjes op.”

Dijkstra gaat soms zo in het schilderen op, dat het verhaal de boventoon gaat voeren. Zoals in het schilderij *De elfstedentocht*. Twee schaatsers in een trui met pompeblêden zijn bijna onzichtbaar geworden door een samenvakende donkere wolk die hun gezichten en bovenlichaam bedekt. Het is niet anders, vindt Dijkstra. „It begong ynienen te snijen.”

Tot eind maart hangen in de Spylder van Warns 12 schilderijen van Miranda Dijkstra die allemaal zijn gevoed door de ervaringen n.a.v. het stipendium

Miranda Dijkstra tussen haar schilderijen (in wording) in het atelier. Rechts in het midden het schilderij van de tijger en de leeuw. Foto: Simon Bleeker